

جراحی عارف توسط یک رسانه اصولگرا

روزنامه کیهان؛ رئیس شورای سیاستگذاری منحلۀ اصلاح‌طلبان می‌گوید اگر منتخبان واقعی ملت بر مصدر امور قرار می‌گرفتند، با انباشت بحران‌های مختلف روبه‌رو نبودیم.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، محمدرضا عارف در یادداشتی که در فضای مجازی منتشر شد، نوشت: «آنچه در ایران امروز می‌گذرد، ناشی از نامدیریتی‌ها و انحراف از منطق مصالح ملی در سالیان اخیر است. اگر منافع و مصالح ملی در سالیان اخیر کانون سیاست‌ورزی حاکمیت قرار می‌گرفت و منتخبان واقعی ملت، بر مصدر امور قرار می‌گرفتند، در برابر نهادهای منتخب ملت سنگ‌اندازی نمی‌شد، نخبگان ایرانی در بخش‌های مختلف اجازه می‌یافتند به ساختار حاکمیت ورود کرده و تصمیم و تدبیر در سطوح مختلف با محوریت دانش و تجارب بشری و بر اساس اراده عمومی ایرانیان می‌بود، با انباشت بحران‌های مختلف، بسان آنچه در اصفهان، خوزستان، چهارمحال و بختیاری با آن می‌گذرد، مواجه نبودیم.

این نوشته آقای عارف قبل از هر چیز توهین و اهانت نسبت به خویش است، چه این که در چند ده سال اخیر، به جز مقاطعی کوتاه، اغلب هم‌طیفان و هم مسلک‌های سیاسی وی- و خود وی- در مصدر امور قرار داشته‌اند! خود آقای عارف نیز غیر از حضور در مناصبی مانند وزارت علوم و معاون اول رئیس‌جمهور در دولت اصلاحات، به مدت چهارسال به عنوان نماینده تهران در مجلس دهم حضور داشت اما آن قدر در مسند نمایندگی ناتوان عمل کرد که حتی صدای اعتراض اصلاح‌طلبان را هم درآورد.

احتمالاً به خاطر همین کج‌کارکردی در مجلس- و حساب‌نکشیدن از دولت مدعی تدبیر و امید- هم بود که آقای عارف جرأت نکرد برخلاف انتخابات ریاست جمهوری سال ۹۲، در انتخابات سال ۹۸ مجلس و ۱۴۰۰ ریاست جمهوری ثبت‌نام کند. اما دوستان و هم‌طیفان وی که نامزد شده بودند، با بی‌اعتنایی مطلق مردم روبه‌رو شدند، چنان که مجید انصاری در تهران ۶۷ هزار رأی کسب کرد، نفر اول لیست امید در انتخابات شورای شهر ۱۴۰۰ حائز ۳۳ هزار رأی شد و آقای همتی رئیس بانک مرکزی دولت روحانی و عضو کارگزاران، توانست بیش از ۲ میلیون و ۴۴۳ هزار و ۳۸۷ رأی کسب کند.

افتادن افراطیون مدعی اصلاحات از چشم مردم در چند انتخابات پیاپی به حدی گسترده بود که محمدرضا عارف به شکل پنهانی از ریاست «شورای عالی سیاستگذاری اصلاح‌طلبان» استعفا کرد و با توجه به استعفای معاونش (موسوی لاری) این شورا از هم پاشید. از طریف دیگر «انباشت» بحران‌ها، مشخصاً ماحصل بی‌تدبیری متراکم دولت مدعی تدبیر و امید، و لاپوشانی اکثریت ائتلافی «امید» در مجلس دهم بود که ضمن وانهادن همه مسئولیت‌ها، همه مشکلات قابل چاره‌جویی را موکول به توافق با آمریکا و برجام می‌کردند. بنابراین شرم‌آور است که آقای عارف، چشمش را به واقعیات غیرقابل انکار ببندد و ادعا کند «اگر منتخبان واقعی ملت به مصدر امور قرار می‌گرفتند، با انباشت بحران‌های مختلف روبه‌رو نبودیم».

شاید هم آقای عارف بدین ترتیب به روحانی کنایه زده و با او تسویه حساب کرده است. چه این که عارف در سال ۹۲ نامزد بود اما تحت فشار پدروخوانده‌های اصلاح‌طلبان مجبور به انصراف شد.